

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

79

ที่ ทม ๐๖๐๗/

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒๓๙ ถนนห้วยแก้ว อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าศึกษาและรวบรวมข้อมูล
เรียน

ตามที่คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้เปิดสอนตามหลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ซึ่งมุ่งเน้นที่จะตอบสนองความจำเป็นและความ
ต้องการของประเทศในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการผลิตบุคลากรซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการ
นำจิตวิทยามาประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการและการพัฒนาการทำงานของบุคคลและองค์การ รวมทั้งการพัฒนา
คุณภาพชีวิตของบุคคลด้วย นั้น

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับแจ้งจาก นายสมมาตร วงษ์วันทนีย์ รหัสประจำตัว
๔๐๒๑๗๐๘ นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการทำวิจัย
เพื่อวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสามารถในการพยากรณ์ของความสามารถทางอารมณ์ พฤติกรรมจัดการปัญหาต่อ
ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และความรู้สึกแปลกแยกของบัณฑิตว่างงาน" ว่ามีความประสงค์ขอความ
อนุเคราะห์เข้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อบัณฑิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์ที่จบการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา
๒๕๔๑ ถึงปัจจุบัน และสถานที่ติดต่อ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ประกอบการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ
เรื่องดังกล่าว โดยมี อาจารย์ ดร. ณรงค์ศักดิ์ จันทร์นวล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ครั้งนี้
ทั้งนี้ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้รับจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และนำไป
ใช้ประโยชน์เพื่อประกอบการศึกษาเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เอมอร ชิตตะโสภณ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์

โทรศัพท์ (๐๕๓) ๙๔๓๒๓๒ - ๗ และ ๙๔๒๓๐๑ ต่อ ๑๐๓

โทรสาร (๐๕๓) ๙๔๒๓๐๙ หรือ ๒๒๑๕๙๕

ภาคผนวก ข.

หนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

16 มกราคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

โครงการวิจัยเรื่อง “ความรู้สึกและพฤติกรรมของบัณฑิตที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” มีความประสงค์ที่จะสำรวจความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของท่านในฐานะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล โครงการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ ป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในสถาบันอุดมศึกษาและองค์การต่อไป

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกที่แท้จริง และกรุณาตอบทุกข้อโดยไม่เว้นข้อหนึ่งข้อใด การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลต่อตัวท่านแต่อย่างใด กลับจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม ทั้งนี้ ขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการวิจัยเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์และขอบพระคุณอย่างสูงในความร่วมมือในครั้งนี้ ซึ่งนับได้ว่าท่านเป็นบุคคลหนึ่งในการทำประโยชน์ให้แก่สังคม โดยสะท้อนความรู้สึกที่แท้จริงนำไปกลั่นกรองทางวิชาการ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตในลำดับต่อไป

เมื่อท่านได้ตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว กรุณานำใส่ซองที่ทางผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ให้ และส่งกลับภายใน 2 สัปดาห์ด้วย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

.....
 (นายสมมาตร วงษ์วันทนิย์)

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ค.

แบบวัดที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 :

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงตามความเป็นจริง และเติมคำในช่องว่าง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. สำเร็จการศึกษาจาก คณะ สาขาวิชา
มหาวิทยาลัย
4. ปี พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษา
5. สถานภาพการทำงานในปัจจุบัน ☐ ไม่ได้ทำงาน
☐ ทำงานแล้ว เป็นระยะเวลา

ตอนที่ 2 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต

คำชี้แจง : ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ฉันรู้ว่าเมื่อไรถึงจะพบปัญหาส่วนตัว ของฉันกับคนอื่น				
2. เมื่อฉันเจออุปสรรค ฉันจำเวลาที่เจอ อุปสรรคที่คล้ายคลึงกันและฝ่าฟัน ไปได้				
3. ฉันหวังว่าฉันจะทำได้ดีในสิ่งต่าง ๆ ที่ ฉันใช้ความพยายาม				
4. คนอื่น ๆ เห็นว่าเป็นการง่ายที่จะ ไว้วางใจฉัน				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. ฉันพบว่าเป็นการยากที่จะเข้าใจ ความหมายของภาษาท่าทางของ คนอื่น				
6. เหตุการณ์สำคัญบางอย่างในชีวิต ของฉันทำให้ฉันกลับกลับมาประเมิน ใหม่ว่าสิ่งไหนสำคัญและไม่สำคัญ				
7. เมื่อสภาวะการณ์ของฉันเปลี่ยน ฉัน มองเห็นโอกาสใหม่ ๆ				
8. อารมณ์เป็นสิ่งที่หนึ่งที่ทำให้การดำรง ชีวิตของฉันมีคุณค่า				
9. ฉันรู้อารมณ์ที่เป็นอยู่ของฉัน				
10. ฉันหวังว่าสิ่งดี ๆ จะเกิดขึ้น				
11. ฉันชอบที่จะเปิดเผยอารมณ์ของ ตนเองกับคนอื่น				
12. เมื่อฉันมีอารมณ์ที่ดี ฉันรู้วิธีที่จะทำให้ อารมณ์นั้นคงอยู่นาน				
13. ฉันจัดแจงสภาพเหตุการณ์ที่ทำให้ คนอื่นมีความสุขได้				
14. ฉันแสวงหากิจกรรมที่ทำให้ฉันมี ความสุข				
15. ฉันรู้ถึงการสื่อสารแบบที่ไม่ใช้ถ้อยคำ ที่ฉันส่งให้ผู้อื่น				
16. ฉันเสนอตัวเองในรูปแบบที่ทำให้ บุคคลอื่นมีความประทับใจ				
17. เมื่อฉันอยู่ในสภาวะที่อารมณ์ดี การ แก้ไขปัญหาก็เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับฉัน				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18. เมื่อมองสีหน้าของบุคคล ฉันรู้สึก อารมณ์ของบุคคลนั้น				
19. ฉันรู้ว่าทำไมอารมณ์ของฉันจึง เปลี่ยนไป				
20. เมื่อฉันมีอารมณ์ดี ฉันสามารถเกิด ความคิดใหม่ ๆ				
21. ฉันมีการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้				
22. ฉันตระหนักรู้ได้อย่างง่ายดายถึง อารมณ์ที่ฉันประสบอยู่				
23. ฉันภูมิใจตนเองโดยนึกถึงผลลัพธ์ที่ดี ของงานที่ฉันทำ				
24. ฉันชมเชยคนอื่นเมื่อบุคคลนั้นทำ สิ่งต่าง ๆ ได้ดี				
25. ฉันรู้ถึงการสื่อสารแบบไม่ใช้ถ้อยคำ ที่คนอื่นส่งมา				
26. เมื่อมีคนเล่าให้ฉันฟังเกี่ยวกับ เหตุการณ์สำคัญในชีวิตของเขา ฉันมีความรู้สึกราวกับว่าฉันมี ประสบการณ์เช่นนั้นด้วยตนเอง				
27. เมื่อฉันรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงใน อารมณ์ ฉันมีแนวโน้มที่จะเกิด ความคิดใหม่ ๆ				
28. เมื่อฉันเจอกับสิ่งที่ท้าทาย ฉันจะ เลิกทำ เพราะฉันเชื่อว่าฉันจะล้มเหลว				
29. ฉันรู้ว่าคนอื่นกำลังรู้สึกอย่างไรโดย การมองเขา				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
30. ฉันช่วยคนอื่นให้รู้สึกดีขึ้นเมื่อคนนั้น รู้สึกหมดหวัง				
31. ฉันใช้สภาวะอารมณ์ที่ดีช่วยให้ตนเอง ใช้ความพยายามต่อไปเมื่อเผชิญกับ อุปสรรค				
32. ฉันสามารถบอกได้ว่าคนนั้นมีความ รู้สึกเป็นเช่นไรจากน้ำเสียงของเขา				
33. เป็นการยากสำหรับฉันที่จะเข้าใจ ความรู้สึกของผู้อื่น				

ตอนที่ 3 : พฤติกรรมการดำเนินชีวิตประจำตัว

คำชี้แจง : ขอให้ท่านคิดถึงสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ตัวท่านในช่วงเวลาที่ผ่านมา
และท่านได้ใช้การคิด หรือการกระทำตามข้อความต่อไปนี้บ่อยแค่ไหน

ข้อความ	บ่อยมาก	บ่อย	บางครั้ง	ไม่ใช่เลย
1. ฉันยืนหยัดต่อสู้เพื่อให้ได้สิ่งที่ฉันต้องการ				
2. ฉันพยายามทำให้ผู้ที่รับผิดชอบในเรื่องที่เป็นปัญหานั้นเปลี่ยนใจ				
3. ฉันระบายความโกรธกับผู้ที่เป็นตัวเหตุของปัญหา				
4. ฉันระบายอารมณ์ออกมาไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง				
5. ฉันได้ทำสิ่งที่ตนคิดว่าไม่ค่อยจะได้ผล แต่อย่างน้อยก็ได้ทำบางอย่าง				
7. ฉันทำให้สถานการณ์คลี่คลายลงโดยพยายามไม่เอาจริงเอาจังกับมันจนเกินไป				
8. ฉันทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น				
9. ฉันไม่ปล่อยให้ปัญหามากวนใจ โดยไม่คิดถึงมันมากเกินไป				
10. ฉันพยายามลืมเรื่องทั้งหมด				
11. ฉันพยายามมองแต่ในแง่ดี				
12. ฉันปล่อยให้มันเป็นเรื่องของโชคชะตา คิดเสียว่าบางคราวเราก็โชคร้าย				
13. ฉันพยายามเก็บความรู้สึกไว้คนเดียว				
14. ฉันไม่ให้ผู้อื่นรู้ว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นร้ายแรงแค่ไหน				
15. ฉันพยายามไม่ปิดกั้นโอกาสที่ผู้อื่นจะเข้ามาช่วยเหลือ แต่เปิดช่องไว้รอความช่วยเหลือ				

ข้อความ	บ่อยมาก	บ่อย	บางครั้ง	ไม่ใช่เลย
16. ฉันพยายามไม่ทำอะไรอย่างผิดผลาม หรือทำตามความคิดครั้งแรก				
17. ฉันพยายามควบคุมความรู้สึกที่มีต่อเรื่องที่เกิดขึ้นไว้ไม่ให้ไปรบกวนเรื่องอื่นมากเกินไป				
18. ฉันคิดทบทวนในใจว่าจะพูดหรือทำอะไร				
19. ลองคิดว่าคนที่ฉันชื่นชมจะอย่างไรกับสถานการณ์นั้น และใช้วิธีการของเขาเป็นแนวทาง				
20. ฉันพูดคุยกับบางคนเพื่อให้รู้เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น				
21. ฉันพูดคุยกับบางคนที่สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม				
22. ฉันขอคำแนะนำจากญาติหรือเพื่อนที่ฉันนับถือ				
23. ฉันเล่าให้ใครบางคนฟังว่าฉันรู้สึกอย่างไร				
24. ฉันยอมรับความเห็นใจและความเข้าใจจากใครบางคน				
25. ฉันขอความช่วยเหลือจากมืออาชีพ				
26. ฉันวิพากษ์วิจารณ์หรือว่ากล่าวตัวเอง				
27. ฉันตระหนักว่าได้นำปัญหามาสู่ตัวเอง				
28. ฉันให้สัญญากับตัวเองว่าจะไม่ให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นอีก				
29. ฉันกล่าวขอโทษและทำบางอย่างเพื่อเป็นการชดเชย				
30. ฉันหวังให้สถานการณ์นั้นผ่านไปหรือจบสิ้นลงในที่สุด				
31. ฉันหวังว่าอาจจะมีปาฏิหาริย์เกิดขึ้น				
32. ฉันคิดฝันว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจะลงเอยอย่างไร				

ข้อความ	บ่อยมาก	บ่อย	บางครั้ง	ไม่ใช่เลย
33. ฉันพยายามให้ตัวเองรู้สึกดีขึ้นด้วยการดื่ม สุบ ใ้ยา และวิธีอื่น ๆ				
34. ฉันหลีกเลี่ยงที่จะอยู่กับคนทั่วไป				
35. ฉันไม่เชื่อว่าปัญหานั้นได้เกิดขึ้นแล้ว				
36. ฉันโทษผู้อื่น				
37. ฉันนอนหลับมากกว่าปกติ				
38. ฉันรู้ตัวว่าได้ทำอะไรลงไป (เพื่อจัดการกับ ปัญหา) และพยายามเป็น 2 เท่า เพื่อให้ บรรลุผลสำเร็จ				
39. ฉันวางแผนการจัดการกับปัญหาและทำตาม แผนนั้น				
40. ฉันเอาใจจดจ่อกับสิ่งที่ต้องทำ (ในการจัดการ กับปัญหา) ตามลำดับที่ละชั้น ๆ				
41. ฉันเปลี่ยนแปลงบางอย่างเพื่อให้สถานการณ์ ดีขึ้น				
42. ฉันนึกย้อนถึงประสบการณ์ในอดีต ซึ่งเคยตก อยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันนี้				
43. ฉันคิดถึงวิธีแก้ปัญหามา 2 - 3 วิธี				
44. ฉันเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาตนเองในทางที่ดี				
45. ฉันผ่านพ้นเหตุการณ์นั้นและทำได้ดีขึ้นกว่า แต่ก่อน				
46. ฉันได้พบกับศรัทธาความเชื่อใหม่ ๆ				
47. ฉันได้ค้นพบอีกครั้งว่าอะไรคือสิ่งสำคัญในชีวิต				
48. ฉันสวดอธิษฐาน				
49. ฉันได้เปลี่ยนแปลงบางอย่างเกี่ยวกับตนเอง				
50. ฉันเกิดแรงบันดาลใจที่จะทำบางสิ่งที่ สร้างสรรค์				

ตอนที่ 4 : แบบสอบถามความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง

คำชี้แจง : ท่านมีความรู้สึก หรือความคิดเห็นตรงกับข้อความเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	ไม่เคยเลย
1. ฉันไม่ค่อยรู้สึกถูกรบกวนจากสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว				
2. ฉันรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากในการพูดต่อหน้ากลุ่มชน				
3. มีหลายสิ่งหลายอย่างในตัวฉันที่ฉันอยากเปลี่ยนแปลง				
4. ฉันสามารถตัดสินใจได้เร็ว				
5. ฉันยังเป็นคนสนุกสนานที่ผู้อื่นชอบอยู่				
6. ฉันรู้สึกสะท้อนใจง่ายเมื่ออยู่บ้าน				
7. ฉันต้องใช้เวลาานานที่จะคุ้นเคยกับสิ่งใหม่ ๆ				
8. ฉันเป็นที่ชื่นชอบในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน				
9. โดยทั่วไปแล้วญาติพี่น้องคำนึงถึงความรู้สึกของฉัน				
10. ฉันเป็นคนยอมแพ้ง่าย				
11. ครอบครัวของฉันคาดหวังตัวฉันมากเกินไป				
12. เป็นการยากมากที่ฉันจะเป็นตัวของฉัน				
13. ชีวิตฉันค่อนข้างเต็มไปด้วยความสับสน				
14. คนทั่วไปมักคล้อยตามความคิดของฉัน				
15. ฉันมีความรู้สึกว่าตนเองไม่เก่ง				
16. ฉันอยากจะหนีออกจากบ้าน				
17. ฉันรู้สึกหงุดหงิดเกี่ยวกับงานที่ทำ				
18. ฉันมีรูปร่างหน้าตาไม่ดีเมื่อเทียบกับผู้อื่น				
19. เมื่อมีสิ่งที่จะต้องพูด ฉันจะพูด				
20. ครอบครัวฉันเข้าใจฉัน				

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	ไม่เคยเลย
21. คนส่วนใหญ่ได้รับความชื่นชมมากกว่าฉัน				
22. ฉันรู้สึกว่าการคบครว้ผลักดันฉัน				
23. ฉันหมดกำลังใจในสิ่งที่ทำ				
24. ฉันนึกอยากจะเป็นคนอื่น				
25. ฉันเป็นคนที่ผู้อื่นฟังไม่ได้				

ตอนที่ 5 : แบบสอบถามเกี่ยวกับสังคมและครอบครัว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
ในแต่ละข้อ

ข้อความ	รู้สึก มากที่สุด	รู้สึก มาก	รู้สึก น้อย	ไม่เคย รู้สึกเลย
1. เมื่อฉันลงมือทำอะไรที่ตั้งใจไว้แล้ว มักจะได้ ผลสำเร็จอย่างที่อยากจะได้				
2. สมาชิกในครอบครัวและสังคมไม่ให้ได้ความ ยอมรับฉัน				
3. ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่มีความรู้ความสามารถ เพียงพอที่จะทำงานได้				
4. มีบ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกไม่อยากหางานทำ				
5. ทุกวันนี้ฉันอยู่อย่างซังกะตายไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น				
6. ฉันรู้สึกว่าสมาชิกในครอบครัวและสังคม ช่วยเหลือฉันเป็นอย่างดี				
7. ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าอยู่โดดเดี่ยวแต่เพียง ผู้เดียวตลอดเวลา				
8. เพื่อนฝูงของฉันพร้อมเสมอที่จะให้ความ ช่วยเหลือแก่ฉัน				
9. ฉันรู้สึกว่าตัวเองกระตือรือร้นไม่เหนื่อยหน่าย กับชีวิต รู้สึกว่าแต่วันก็มีเรื่องใหม่ ๆ ให้สนใจ ติดตามเสมอ				
10. การเรียนระดับอุดมศึกษาไม่ได้ให้ ประสบการณ์ที่เพิ่มพูนความสามารถแก่ฉัน มาก				
11. ฉันไม่รู้เหมือนกันว่าเรียนไปทำไม				

ข้อความ	รู้สึก มากที่สุด	รู้สึก มาก	รู้สึก น้อย	ไม่เคย รู้สึกเลย
12. ในภาวะปัจจุบันการจะหาความจริงใจต่อกัน เป็นเรื่องยาก				
13. ฉันไม่มีเพื่อนที่สนิทสนมไว้วางใจได้				
14. แม้ในเวลาว่างฉันมีความรู้สึกไม่อยาก ปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว หรือ เพื่อนฝูง				
15. ฉันรู้สึกฉันไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว หรือกลุ่มเพื่อน				
16. ฉันไม่สามารถคาดหมายถึงอนาคตหลังจบ ระดับอุดมศึกษา				
17. ฉันมีความรู้สึกว่าฉันไม่สามารถแน่ใจอะไร ได้เลยในสังคมแห่งนี้				
18. ฉันไม่เข้าใจค่านิยมและความคาดหวังของ ครอบครัวและสังคม ที่มีต่อคำว่าบัณฑิต				
19. ฉันไม่ค่อยได้ติดต่อสื่อสารกับเพื่อนฝูง เหมือนเคย				
20. ฉันรู้สึกว่าไม่มีใครสนใจฉันเลย				
21. ฉันมักรู้สึกว่าถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง				
22. ฉันสามารถเข้าใจเพื่อน ๆ และคนรอบข้าง ของฉันได้เป็นอย่างดี				
23. ฉันไม่อาจเข้าใจการกระทำของเพื่อน ๆ และ คนรอบข้างของฉันได้				
24. ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าหลังจบการศึกษาความรู้ ความสามารถของฉันกลับลดลงไปตลอดเวลา				

ข้อความ	รู้สึก มากที่สุด	รู้สึก มาก	รู้สึก น้อย	ไม่เคย รู้สึกเลย
25. เวลามีปัญหาฉันมักปรึกษาหารือกับผู้อื่น มากกว่าคิดคนเดียว				
26. หลังจากสำเร็จระดับอุดมศึกษา ฉันไม่มี เพื่อนสนิทเลยแม้แต่คนเดียว				

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ภาคผนวก ง.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม

ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

อาจารย์ ดร. ณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล
ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายสมมาตร วงษ์วันทนีย์

วัน เดือน ปี เกิด 12 มกราคม 2514

ประวัติการศึกษา

- สำเร็จการศึกษาดอนปลาย จากโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2531
- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2537

ประวัติการทำงาน

- เจ้าหน้าที่บุคคล บริษัทเบนซ์นครปฐม จำกัด ปี พ.ศ. 2537
- ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัทเบนซ์นครปฐม จำกัด และ บริษัทฟิวเจอร์ไฮเปอร์มาร์ท จำกัด ปี พ.ศ. 2539
- อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยพาริอิสเทอร์น ปี พ.ศ. 2543